

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **J. J.**, bývajúceho v D., proti žalovaným **1/ Ministerstvu spravodlivosti SR**, so sídlom v Bratislave, Župné námestie 13, **2/ Okresnému súdu Zvolen**, so sídlom vo Zvolene, J. Kozačeka 19, **3/ JUDr. Z. K.**, vyššej súdnej úradníčke O., **4/ JUDr. Z. B.**, predsedníčke O., o **náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Brezno pod sp. zn. 6 C 150/2010, o dovolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 8. novembra 2011 sp. zn. 14 Co 178/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolacie konanie **z a s t a v u j e** .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Brezno rozsudkom z 15. februára 2011 č.k. 6 C 150/2010-53 zamietol žalobu, ktorou sa žalobca voči žalovaným domáhal náhrady škody z dôvodu nesprávneho úradného postupu Okresného súdu Zvolen, ktorý mal spočívať v tom, že okresný súd vo veci vedenej pod sp. zn. 12 C 17/2008 rozhodol jednostranne a svoje rozhodnutie nedoručil žalobcovi, čím mu znemožnil uplatnenie jeho procesných práv v odvolacom konaní. V odôvodnení rozsudku uviedol, že v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci nesprávnym úradným postupom zodpovedá štát a že takýto nárok je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku s príslušným orgánom podľa § 4 a 11 citovaného zákona. V danej veci žalobca nedoložil listinu, z ktorej by vyplývalo, že požiadal príslušný orgán o prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. V návrhu na začatie konania neoznačil za žalovaného štát, ale žaloval priamo Ministerstvo spravodlivosti SR, Okresný súd Zvolen, predsedníčku súdu a vyššiu súdnu úradníčku, ktoré subjekty nemajú v konaní vecnú pasívnu legitimáciu. Návrh žalobcu považoval preto za nedôvodný.

Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 8. novembra 2011 sp. zn. 14 Co 178/2011 na odvolanie žalobcu rozsudok okresného súdu potvrdil a rozhodol o trovách odvolacieho konania. Stotožnil sa so súdom prvého stupňa v tom, že žalobca v danej veci nepostupoval v súlade s § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a že označil za žalovaných subjekty, ktoré nie sú v tomto konaní v zmysle ustanovenia § 4 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona pasívne vecne legitimované. Rozsudok okresného súdu považoval preto za vecne správny.

Proti tomuto rozsudku krajského súdu podal včas dovolanie žalobca. Uviedol, že vo veci rozhodoval Krajský súd v Banskej Bystrici, ktorý je voči jeho osobe „plne zaujatý“. Tento súd a jeho sudcovia nemôžu v danej veci konať. Rozsudok ním vydaný je „bezpredmetný a zmätočný“. Navrhol preto napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) predovšetkým skúmal, či sú splnené podmienky, za ktorých môže o dovolaní konať. Zistil, že tieto podmienky konania nie sú splnené.

Kedykoľvek za konania prihliada súd na to, či sú splnené podmienky, za ktorých môže konať vo veci (§ 103 O.s.p.).

Ak ide o nedostatok podmienky konania, ktorý možno odstrániť, súd urobí pre to vhodné opatrenia, pritom spravidla môže pokračovať v konaní, ale nesmie vydať rozhodnutie, ktorým sa konanie končí. Ak sa nepodari nedostatok podmienky konania odstrániť, konanie zastaví (§ 104 ods. 2 O.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná (§ 241 ods. 1 veta druhá O.s.p.).

Nedostatok podmienky povinného zastúpenia dovolateľa v dovolacom konaní je možné odstrániť tým, že si dovolateľ zvolí kvalifikovaného zástupcu a k dovolaniu pripojí jeho plnomocenstvo. Za splnenia podmienok uvedených v § 30 O.s.p. súd na žiadosť dovolateľa o ustanovenie advokáta ho odkáže na Centrum právnej pomoci, ktorý o jeho žiadosti rozhodne. Ak tak neurobí, a to ani na výzvu súdu, súd dovolacie konanie zastaví.

V danej veci žalobca nemá právnické vzdelanie. Okresný súd Brezno ho vyzval písomnou výzvou zo 6. februára 2012, aby si zvolil pre dovolacie konanie advokáta

a predložil súdu plnomocenstvo udelené tomuto advokátovi na jeho zastupovanie v dovolacom konaní. Zároveň dovolateľa poučil v zmysle § 30 O.s.p. Žalobca na predmetnú výzvu reagoval podaním z 21. marca 2012, v ktorom požiadal o ustanovenie zástupcu z radov advokátov. Prvostupňový súd podaním z 3. apríla 2012 oznámil žalobcovi, že ho s jeho žiadosťou o ustanovenie advokáta odkazuje na Centrum právnej pomoci. Zároveň poučil žalobcu, aby oznámil súdu ako bolo Centrom právnej pomoci o jeho žiadosti rozhodnuté a aby v lehote 14 dní Centrom právnej pomoci vydané rozhodnutie doručil súdu. Žalobca reagoval na túto výzvu podaním z 23. apríla 2012, v ktorom uviedol, že Centrum právnej pomoci je voči jeho osobe zaujaté, nemôže ho zastupovať a preto súd má za povinnosť ustanoviť mu advokáta. Okresný súd výzvou zo 17. mája 2012 opätovne vyzval žalobcu, aby si zvolil advokáta pre dovolacie konanie a súčasne ho poučil, že podľa § 30 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2012 má povinnosť len odkázať účastníka, ak požiadá o ustanovenie advokáta a sú u neho podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, na Centrum právnej pomoci, čo v danej veci aj urobil a že Centrum právnej pomoci je oprávnené o jeho žiadosti rozhodnúť. Žalobca v reakcii na túto výzvu v písomnom podaní zo 4. júna 2012 uviedol, že podľa čl. 36 ods. 2 Ústavy SR má právo na právnu pomoc, ktorého sa nemieni vzdať a naďalej trvá na tom, že „súd má za povinnosť ustanoviť mu zástupcu z radov advokátov“.

Žalobca ani do rozhodnutia dovolacieho súdu nedoložil do spisu plnomocenstvo udelené advokátovi na jeho zastupovanie pre dovolacie konanie. Hoci ho súd poučil o možnosti v zmysle § 30 O.s.p. v znení účinnom od 1. januára 2012, nedoložil rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní právnej pomoci formou ustanovenia advokáta.

Keďže dovolateľ neodstránil procesný nedostatok podmienky dovolacieho konania, Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolacie konanie podľa § 104 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p. zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. júla 2013

JUDr. Daniela Švecová, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Jarmila Uhlířová